

Паёми идонаи Патриархи Маскав ва тамоми Рус КИРИЛЛ
ба муносибати Мавлуди Исои Масеҳ
ба кашишҳои олимартаба, кашишҳо, диаконҳо, роҳибон
ва тамоми фарзандони боимони Дини Православии Рус.

Дилдодагони Худованди Ҳазрати кашишҳои олимартаба,
пресвитерҳо ва диаконҳои шариф, роҳибон ва роҳибаҳои худодӯст,
бародарон ва хоҳарони арҷманд!

Имрӯз ибодатхонаҳои мо пур аз онҳое аст, ки барои ситоиши Худои
навзод – Исои Наҷотбахш ва Модари Покдомани Ў – Марьями Бокира
омаданд.

Мавлуди Исо – воқеаи марказии таърихи тамоми башар аст. Инсон
хамеша Худоро меҷуст, аммо Худи Худо Худро ба башарият ба пуррагӣ
танҳо дар симои Писари Ягонаи Худ ҳувайдо кард. Бо вуруди Писари
Худованд - ва Писари инсон - ҷаҳон фаҳмид, ки Худо на танҳо Қувваи Олӣ,
балки Муҳаббат аст, на танҳо Мукофотдиҳанда, балки Худо – Лутф аст,
Худо на танҳо Ҳаками бадхашм, балки сарчашмаи ҳаёт ва нишот аст.
Худованд – Ҳокими ягонаи ҷаҳон не, балки Худо – Сегонаи Муқаддас аст ва
қонуни асосии ҳаёти дохилии Ў низ Муҳаббат мебошад.

Имрӯз мо рӯйдодеро ки тамоми равиши таърихи башарро ба кулӣ
тағир дод, ҷашн мегирем. Худо ба тамоми мағзи ҳаёти инсон ворид шуда,
яке аз мо мешавад, тамоми вазнинии гуноҳҳои мо, заифиву нуқсонҳои
одамиро ба Худ гирифта, онҳоро ба Голгофа меорад, то ки одамонро аз бори
гарон озод кунад. Акнун Худо дар осмонҳои дастанорасад не, балки бо мо,
байни мо аст. Ҳар замон ҳангоми иҷроиши Ибодати -Литургия- Худо
суханҳои «Исо дар байни мост!» - ва дар ҷавоб «Ҳаст ва мемонад» гуфта
мешаванд. Ин шаҳодати баръало дар бораи ҳузури Худи Худои Таҷассум
гашта – Исои Наҷотбахш – дар байни содиқон мебошад.
Аз хуну вучуди табарруки Ў муттасил чашида, барои иҷрои аҳкоми Ў саъй
карда ба робитаи ҳақиқӣ бо Ў наҷотбахши мо дохил мешавем ва аз гуноҳҳо
озод мегардем.

Вафодорони Исо ва шогирдони содиқи Ў даъват мешаванд, ки ҳанӯз
дар давоми ҳаёти заминӣ шоҳиди ҷаннат дар симои Исо шаванд. Бар души мо
шарафи бузург вогузор шудааст: яъне дар ин дунё ҳамчунон рафтор
бикунем, ки Муаллим ва Худои мо рафтор карда буд, бо қувваи Исо дар
муқобили гуноҳ ва бадӣ устувор бошем, дар иҷрои самимии кори нек заиф
нагардем, дар ҷаҳди ҳаррӯзаи тағирдиҳии табиати пургуноҳи худро ба шахси
нав ва нек дилхаста нагардем.

Исо меъёри комил ва қавии муносибати аслиро нисбат ба Худо устувор
кард, ки ин меъёр – шахси наздики мо аст. Ҳангоми ба худ гирифтани заифии
дигарон, ба дард ва мусибат шарик шудан ва ба бадбахтону бенавоҳо

ҳамдардӣ кардан, мо қонуни Исоро иҷро мекунем ва ба Наҷотбахш монанд мешавем, зеро Ё нотаवонии моро гирифт ва бемориҳои моро бардошта бурд.

Ва дар ин рӯзи хурсандиовар ва равшанибахши таваллуди Исо, ҳангоме ки ҳар як ҷузъи зинда бо тааҷуб ба оҳури Худозода сари зону менишинад, дигаронро натавон фаромуш кард. Он некиву хайри бузург, ки мо имруз дар ибодатхонаҳои худ қабул мекунем, бояд ба сари онҳое ки аз Ибодатхона ҳанӯз дуранд ва на мутобиқи васиятҳои Исо, балки бо тазодҳои ҳамин дунё зиндагӣ доранд, фаровон бирезанд. Аммо агар мо ва шумо ба пешвози онҳо наравем, ин Башорати Нек то онҳо метавонад нарасад. Агар мову шумо дилҳои худро барои ифшо ва тақсим кардани хурсандии беҳадду канор боз накунем, он метавонад ба дили онҳое, ки соҳибдил нестанд, аммо тайёр аст, онро қабул кунад, бирасад.

Ба таҷассумёбии Писари Худо, моҳияти инсонӣ ба баландиҳои беназир бардошта шуд. Ҳар яки мо на танҳо «бо шаклу шабоҳати Худо» ба вучуд оварда шудем, балки тавассути Исо акнун фарзанди Худо ҳам ҳастем: мо акнун на «бегона ва ғайр балки ҳамватани муқаддасонем ва аҳли хонаи Худоем». Дар бобати қарният доштани бартарият барои муроҷиат ба Худо инчунин дуои Худо шаҳодат медиҳад, ки бо он мо ба Офаридгор ҳамчун ба Падари азизи Осмонӣ муроҷиат мекунем.

Ҳаёти шахси дилхоҳ бебаҳо аст, зеро барои он Таҷассум, Ҳаёт, Марг ва Эҳёи Писари Ягонаи Худо нисор гаштаад. Ҳамаи ин моро ба он водор мекунад, ки ба ҳар як шахс, новобаста аз он ки то чӣ андоза аз мо фарқ мекунад, махсусан эҳтиромона ва бодикҳат муносибат намоем. Мувофиқи андешаи ҳазрати Филарети Москваги (Дроздов), «Муҳаббат – ҳамдастии амалӣ ва ғаёл барои некуаҳволии дигарон аст». Дар чунин рӯзҳои хурсандиовари Таваллуди Исо ба ҳамин гуна муҳаббати ғаёл меҳоҷем ҳамаро даъват кунем: мувофиқи сухани ёри Исо -апостол- Павел, ба якдигар бародарвор бошем, дар ҳурмату эҳтиром пешдасти кунем, дар ҷаҳду талош заиф нагардем, руҳан шўълавар бошем, ба Парвардигор итоат кунем.

Шуморо бо Иди Бузург – Мавлуди Исои Масеҳ аз таҳти дил табрик мекунам.

Бигузор Худои Муҳаббат ва осоиштагӣ ба мардуми мо ва ҳар яки мо сулҳу осоишро дар Соли Нав ато намояд.

+ КИРИЛЛ
ПАТРИАРХИ МАСКАВ ВА ТАМОМИ РУС

Мавлуди Исои Масеҳ
соли 2013/2014
ш. Маскав